

Фросинка.

Ам' че какъ ? въ животътъ си не вѣрвамъ да сте были така младъ и хубавецъ, както сте сега. Гледамъ ергене на дваисеть и петъ годинъ, които ся виждатъ по стары отъ васъ.

Грабчо.

При всичко това, Фросинке, на гърбътъ ми тежатъ цѣлы шейсетъ годинки.

Фросинка.

Е, чи какво има отъ това ? Много ли сж шейсетъ годинъ ? Сега сте въ цвѣтътъ на животътъ, сега влизате въ хубавата пролѣтъ на мжжскійтъ възрастъ.

Грабчо.

Наистина, по двадесеть години по малко не щѣха, мисля, да сж голѣмо зло; е ?

Фросинка.

Господине ! смѣете ли ся вый ? нѣмате никаква нужда отъ тѣзи дваисеть годинъ. Както сте набиты и здравы, вый ще стигнете и сто-тѣхъ.

Грабчо.

Вѣрвашъ ли го ?

Фросинка.

Да ли го вѣрвамъ ? Нѣма съмнѣніе, и имате толкозъ знакове, които доказватъ това като двѣ и двѣ четьре. Я постоите така малко да видя. Охъ ! на знакъ на